

ՈՒՐԱՐԻ ՏԸՀՉՈՒԹԻՒՆ

ԺԱՌԱՆԳԱԿՈՐԱՑ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ ԸՆԹԱՑԱՀԱՐՏՆԵՐՈՒՆ

Խւրտանձիւր Հայ վարժարանի համար, դպրոցական տարեվերջը կը հանդիպում է բերքահաւաքի ուրախ օրերու շրջան մը, եթի Հայ պատասհիներ կը յառաջանան գեղի կեանքի տարրեր մարզեր կամ ասպարեզներ:

Կրթակի է առաջն մեր ուրախութիւնը նրաւաղեմի Հայ Պատրիարքութեան ժառանգաւորաց Վարժարանի դպրոցական տարեշրջանի աւարտին, երբ շրջանաւարտները, յազդութեան մայլենելէ եսք տարեվերջի մնանութիւնները, և բեւակոխեցին նոր կեանք մը՝ Ընծայարանի և Յուիքուածութեան կեանքը:

1969-1970 ուսումնական շրջանի վեց ընթացաւարտները յաշողութեամբ յանձնենէլ եսք իրենց քննութիւնները, գիմնցին Ամեն. Պատրիարք Ա. Հօր եւ ներկայացուցին իրենց ուխտագրերը՝ նուիքուելու եկեղեցական առարկզնի: Անձնէ ուխտեցին իմնց երիտասարդութիւնը եւ ապագան նուիքի մեր ներկեցոյ եւ նրաւաղեմի Ա. Արարի ծառայութեան: Նման ուխտագիր յանձնեց նաև ժառանգաւորացն շրջանաւարտ նախկին սահ մը, որ այժմ ընդունուած է Ընծայարանի բաժինը:

Ընդունելէ եսք անօն ուխտագրերը եւ Վերատեսուչ Սրբազն Հօր յանձնարարութեամբ, Ամեն. Պատրիարքը ամենց շնորհեց նրարակիիր աստիճանը: 13 Յունիս 1970, Հոգեգալատեան նախառուսակէն առաջ, եօր սաները առաջնորդուեցան Ա. Յակոբեանց Տանարի Պատրիարքական Արօնը, ուր Պատրիարք Սրբազն իրենց ուսերէն կախեց Սաւրը Ուրարք, որին եսք ծնրադիր ընդունեցին Պատրիարք Հօր օրինութիւնը:

Նոյն երեխյ, ժառանգաւորաց ուսանողները նաշկերոյք մը սարքեցին ի պատի նարդնեայ իրենց ընկերմերուն, ժառանգաւորաց նաշարակին մէջ, նաև ազականութեամբ Ամեն. Տ. Եղիշէ Պատրիարքին, որ ընթիրիքն եսք, իր ծանօթ պերմախոսութեամբ եւ բանաստեղծական շնչուով խօսեցաւ իրաւուական մը, ընդգծելով քրիտոնիական իմաստը ծառայութեամ:

Ցաջորդ օր, Հոգեգալատեան տօնին, նորմնեայ ուրարակիրմերը ըսպասարկեցին Ա. Յակոբեանց Տանարին մէջ պաշտուած Ա. Պատրագին, զոր մատոյց Ամենապատիւ Պատրիարք Սրբազնը:

Ապրիլի ընթացքին, Գերշ. Լուսարարապետ Սրբազնի հրամանաւ, Ուրար կրելու արտօնութիւն տրուեցաւ Ա. Աստուածածնայ դպրապետ եւ լուսարար Տրց. Յակոբ Սէմէրմենամին, իմշակէն նաև Ա. Նմնդեան Տանարի լուսարար Տրց. Յավելի Հալամեամին, իրենց բարտէ ծառայութեամ ի գը-նահատութիւն: